

Alex Vanopslaghs folkemødetale

Taler

Alex Vanopslagh
Partileder for Liberal Alliance

Dato

18. juni 2021

Sted

Allinge, Bornholm

Mine rådgivere har fortalt mig, at jeg skal blive mere personlig. Folk gider ikke høre så meget om politik og regneark og al den slags.

Derfor vil jeg fortælle jer en personlig historie. Jeg vil fortælle jer om en drøm, jeg havde her den anden nat. Jeg skal på forhånd advare mod, at det er kradsbørstige sager – særligt hvis man er socialdemokrat eller det, der er værre.

Men vi er i år 2044.

Jeg er statsminister.

Jo jo. Det bliver værre endnu.

Jeg er faktisk lige blevet genvalgt som statsminister.

Efter 15 år under Mette Frederiksen tog det borgerlige Danmark sig endelig sammen og vandt flertal. Det første, vi gjorde med magten, var at fjerne de sidste coronarestriktioner, selvom både Mette Frederiksen og Allan Randrup mente, at 3. bølge altså var lige på trapperne.

Og det går godt. Det går godt for Danmark. Og det går også godt for min regering.

Vi har fået vendt tingene på hovedet. I stedet for konstant at lave nye love, nye regler, mere bureaukrati, mere politik – så gør vi det omvendte. Vi fjerner love, fjerner regler, fjerner bureaukrati og lader politik fylde meget mindre.

Og de har ikke meget at lave, for politik fylder utrolig lidt. Staten fylder utrolig lidt i Danmark i 2044.

Ja, faktisk i en sådan en grad, at vi kun er 7 ministre i min regering. På den måde har jeg fortsat traditionen med at være leder af en meget lille gruppe.

Det er nu et deltidsjob at være politiker. På den måde har Ole Birk Olesen ikke bare tid til at være finansminister, han har også tid til at være overborgmester i København – og også tid til at gå tur med sin hund – uden snor – den liberale frihedskamp fordufter ikke!

Men lidt har min regering da fået fra hånden.

Året før, i 2043, satte skattetrykket rekord. Altså, bundrekord. Og det gjorde det også året før. Da vi kom til magten, gjorde vi de første 7.000 kroner skattefrie, vi afskaffede topskatten, halverede selskabsskatten og sænkede skatterne på investeringer. Og SÅ gik vi for alvor i gang – med at sænke skatten.

Danmark modtager derfor også mange flygtninge. Eksempelvis er Lars Seier flygtet fra de høje skatter i Schweiz hjem til Danmark. Og han fortsætter traditionen med at holde hånden under små udrydningstruede partier, så derfor støtter han nu Socialdemokratiet.

Ja, førhen prøvede de blå partier være lige så socialdemokratiske som Socialdemokratiet. Nu prøver Socialdemokratiet at være lige så liberale som Liberal Alliance.

Det uhørt gode erhvervs-klima betyder, at mange flere unge starter virksomheder. Og de bliver rent faktisk i Danmark, fordi de ikke bliver behandlet som grådige gøgeunger.

De kan tilmed rejse penge i Danmark og behøver ikke flygte til Sverige og Storbritannien, når de er blevet store.

Nu kommer der hvert år forudsigelige historier om nye danske væksteventyr, som trækker både investeringer og dygtige mennesker til fra hele verden. Ja, de historier kommer lige så tit som Lars Løkkes meldinger om, at NU kommer han snart med et nyt parti. Måske.

Men nå, Danmark har bundrekord i skattetryk. Og ved I hvad? Velfærden har aldrig haft det bedre.

For nu har vi sat velfærden fri fra systemet og givet borgerne magten – med masser af valgfrihed og ikke mindst konkurrence om at levere den bedste velfærd til borgerne.

Og hvis nogle borgere er utilfredse med deres service, vælger de en anden. Det er nemlig deres ret. Hvor velfærden før var præget af systemets ret til at gøre, som det ville, og dårlig service blev belønnet med flere af borgernes penge, er det nu borgeren, der har ret til at vælge – både vælge til og vælge fra.

Vi har ladet tusind blomster blomstre – vi har massevis af pædagoger, hjemmehjælpere og lærere, som vil være selvstændige og starte fri-børnehaver, friskoler og friplejehjem.

Og hvad med bøvl og bureaukrati, skemaer og papirarbejde? Det har vi for længst afskaffet. I stedet har vi tillid til medarbejdernes faglighed og borgernes frie valg.

Det har ført til glade medarbejdere og noget helt vildt – nemlig tilfredse borgere. Det virkede helt underligt i starten, men med tiden er det blevet naturligt.

Det var selvfølgelig en lidt hård omgang for de tusindvis af akademikere, journalister og kommunikationsfolk vi måtte afskedige fra det offentlige – men de fandt hurtigt arbejde i det private.

Årtiers ond cyklus af højere udgifter, mere bureaukrati og frustrationer over kvaliteten i velfærden hos borgerne er brudt.

Et godt eksempel er plejehjemmene i 2044. De er sat fri og kan tilpasse deres service til andet end kommunale samlebåndsløsninger. Der er eksempelvis plejehjem til musikere, plejehjem til homoseksuelle, ja selv et plejehjem tilpasset gamle socialisters behov, hvor de holder videoaften med Mette Frederiksens presse møder fra 2020'erne og drømmer om dengang, man kunne regere uden hverken at respektere Folketinget eller Grundloven. Jo jo, der er plejehjem til alles behov.

Der er dog ingen plejehjem, hvor man bliver hængt op i en kran for at komme på toilettet.

Helt generelt er stilstand og frustration erstattet af fremgang og glæde, fordi vi turde reformere Danmark. Vi turde se fremad og satse på fremtidens samfund.

Men nogle gange behøvede vi bare at tage ved lære af fortiden. I 2037 fejrede vi hundredeårsjubilæet for folkeskolens formålsparagraf fra 1937 ved at genindføre den. Den lyder – "Folkeskolens Formaal er at fremme og udvikle Børnenes Anlæg og Evner, at styrke deres Karakter og give dem nyttige Kundskaber."

Pist væk er fokus på abstrakte og akademiske mål om at tilegne sig kompetencer, ansvar for egen læring, projektmageri og alverdens gak og gøgl. I stedet handler det nu igen om at hjælpe børn på vej til at blive myndige og dannede borgere med konkrete kundskaber.

Jo jo, og så har Henrik Dahl, der siden er blevet universitetsrektor, afsløret den nye buste af sig selv på Gammel Torv. Den bliver hvert år smidt i vandet, så vi minder hinanden om de sorte år, hvor woke identitetspolitik hjemsøgte landet.

Den slags er der ikke meget af i dag. I stedet lærer vi de unge om det Danmark, de har fået i arv. Både det gode – Grundtvig og Kim Larsen – og det dårlige – Medina og Mette Frederiksen.

Men de gider nu alligevel ikke høre meget på os gamle mennesker, når vi taler om gamle dage.

"Da JEG var ung, betalte man næsten 50% i skat! Haha."

"Da JEG var ung, blev demente damer mishandlet på plejehjem! Og vi troede det kunne løses med flere penge! Tænk sig engang!"

"Da jeg var ung, da kom der flere og flere regler, love og mere bureaukrati hvert år!"

"Da JEG var ung, gik næsten alle på gymnasiet!"

Især det sidste virker helt tosset. For det er ikke længere sådan, at man automatisk bliver andenrangsborger, hvis man vælger at tage en erhvervsuddannelse i stedet for at gå på gymnasiet og universitetet.

Lavere skatter, bedre uddannelser, mere frihed i velfærden og meget mindre politik.

Jeg ved godt, det lyder som lidt af et mareridt for nogle af jer.

Men bare rolig. Det hele var bare en drøm. Jeg vågnede badet i sved i gamle 2021 med socialdemokratisk beton, tårnhøje skatter, en overvægtig offentlig sektor og tvungen elevfordeling i gymnasierne.

Ja, det var bare en drøm. Men det er det Danmark, vi drømmer om i Liberal Alliance.

Og det er det vi drømmer om i dag, som kan blive til virkelighed engang. Hvis vi altså åbner øjnene, og arbejder for det.

Kilde

Tilsendt fra taleren

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Folkemødetale, Liberal Alliance, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/alex-vanopslaghs-partiledertale-ved-folkemoedet-2021>